

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/209/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201292
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013201292.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci navrhovateľky: Ing. E. B., bytom Q., právne zastúpená: Advokátska kancelária Zuzana Papšíková, s.r.o., so sídlom Jégeho 8, Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava, za účasti: 1. Z. B., bytom Q. a 2. MENTES a.s., so sídlom Pluhová 49, Bratislava, IČO: 46 733 094, obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária Zuzana Papšíková, s.r.o., so sídlom Jégeho 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V-10314/13 zo dňa 11. júna 2013, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Sp/43/2013-73 zo dňa 10. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Sp/43/2013-73 zo dňa 10. októbra 2014 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 9Sp/43/2013-73 zo dňa 10.októbra 2014 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala prerušenia konania do rozhodnutia dovolacieho súdu o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora v konaní vedenom pod sp.zn.2MCdo/2/2014.

2. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že navrhovateľka sa v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V-10314/13 zo dňa 11.6.2013, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX, v k.ú. C. - K. Z. z dôvodu, že záložcovia zo zmluvy o zriadení záložného práva (navrhovateľka a jej manžel Z. B.) v čase rozhodovania odporcu neboli vlastníkami predmetných nehnuteľností. V priebehu preskúmacieho konania navrhovateľka s poukazom na § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. požiadala krajský súd, aby prerušil konanie do rozhodnutia dovolacieho súdu (v konaní vedenom pod sp.zn.2MCdo/2/2014) o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/159/2012-403 zo dňa 21.03.2013. Uvedeným: rozsudkom bola za vlastnícku založených nehnuteľností určená MUDr. F. S., ktorá tieto nehnuteľnosti darovacou zmlouvou previedla na osobu, vedenú v čase vydania napadnutého rozhodnutia v katastri nehnuteľností ako ich vlastník. Krajský súd poukázal na fakultatívny charakter ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.,

pričom uviedol, že s ohľadom na účel správneho súdnictva i skutočnosť, že pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250i ods. 1 O.s.p.) aplikácia ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. z dôvodu podania dovolania v civilnoprávnej veci v konaní podľa piatej časti tretej hlavy O.s.p. neprichádza do úvahy. Prerušenie konania z dôvodu podania mimoriadneho opravného prostriedku alebo protestu prokurátora procesný predpis predpokladá len v prípade, ak takého prostriedky ochrany smerujú proti správnym súdom preskúmanému rozhodnutiu. Krajský súd mal za to, že ide o civilnoprávnu vec, ktorej účastníkom nebola navrhovateľka ani v katastri nehnuteľností zapísaný vlastník založených nehnuteľností a preto návrh na prerušenie konania zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka včas odvolanie, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zmenil tak, že konanie sa prerušuje až do právoplatného rozhodnutia vo veci určenia vlastníckeho práva vedenej na Okresnom súde Bratislava I č.k. 9C/118/2015, navrhovateľov Z. B. a Ing. E. B. voči odporcovi Z. F.. V dôvodoch odvolania navrhovateľka uviedla, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo veci pod sp.zn. 2MCdo/2/2014 rozhodol tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/159/2012, 9Co/337/2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 11C/14/2006. O tieto rozhodnutia opieral svoje vlastnícke právo Z. F., ktorý nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam po vydaní rozhodnutí, ktorými bola jeho matka MUDr. F. S. určená za vlastníčku, darovacou zmluvou od nej. Po vydaní rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2MCdo/2/2014 sa tak obnovil právny stav pred vydaním rozhodnutí súdov, ktoré určili MUDr. F. S. za vlastníčku nehnuteľností a preto právny stav svedčí tomu, že vlastníckymi sú pôvodní vlastníci zapísaní na LV č. XXXX a to navrhovateľka a jej manžel Z. B., ktorí nadobudli nehnuteľnosť od manželov C., čím pominuli dôvody, pre ktoré bol vklad do katastra zamietnutý. Manželia B. stále nie sú uvedení na liste vlastníctva č. XXXX ako vlastníci nehnuteľností, v dôsledku čoho podali na Okresný súd Bratislava I žalobu o určenie vlastníckeho práva a návrh na vydanie predbežného opatrenia. Nemožno sa preto stotožniť so záverom krajského súdu, že pre súd je rozhodujúci skutkový stav v čase vydania rozhodnutia, keďže už zanikol právny titul, o ktorý opiera svoje vlastníctvo Z. F. s tým, že ak navrhovatelia uspejú v súdnom spore o určenie vlastníckeho práva, nastáva stav akoby nimi nikdy neprestali byť. Dôvod na zamietnutie návrhu na prerušenie konania nebol daný, pričom krajský súd pred vydaním rozhodnutia neurobil žiadne vhodné opatrenia.

4. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že pri vydaní napadnutého rozhodnutia postupoval podľa príslušných ustanovení zákona č. 162/1995 Z.z. o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Dňa 12.02.2015 mu bolo doručené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2MCdo/2/2014, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/159/2012, 9Co/337/2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 11C/14/2006 a vec vrátil Okresnému súde Bratislava I na ďalšie konanie. Na liste vlastníctva č. XXXX bolo v časti titul nadobudnutia vyznačené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2MCdo/2/2014, k zmene vlastníctva nedošlo, keďže uznesenie neurčovalo zmenu vlastníka a ako pôvodný právny úkon bol prekrytý ďalším právnym úkonom. V súčasnosti je ako vlastníka nehnuteľností evidovaný Z. F., ktorý nadobudol nehnuteľnosť na základe darovacej zmluvy V-8415/13 zo dňa 27.05.2013. Skutkový stav na liste vlastníctva sa nezmenil odo dňa vydania napadnutého rozhodnutia ku dňu vyjadrenia k odvolaniu. t.j. 02.10.2015. Na liste vlastníctva je poznámka, ktorá obmedzuje vlastníka - predbežné opatrenie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9C/118/2015, ktorým sa zakazuje nakladať s nehnuteľnosťou a poznámka, ktorá informuje o začatí súdneho konania o určenie vlastníckeho práva na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 9C/118/2015, P-868/15.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nieje možné vyhovieť.

6. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p“),

ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

8. V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 O.s.p.).

9. Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto piatej časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

10. Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

11. Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúvaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je vecne správne. V konaní o preskúvanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je pre súd vždy rozhodujúci skutkový stav, aký bol v čase rozhodovania správneho orgánu. Pre zdôraznenie správnosti poukazuje na povahu ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktoré upravuje situácie, kedy súd na základe vlastnej úvahy môže rozhodnúť o prerušení konania, ak vzniknú v konaní určité prekážky. Na rozdiel od ustanovenia § 109 ods. 1 O.s.p., ktoré taxatívne vymenúva prekážky konania, v prípade ktorých je súd povinný konanie prerušiť, ustanovenie ods. 2 vymenúva prekážky, kedy je posúdenie opodstatnenosti prerušenia konania ponechané na úvahu konajúceho súdu. To znamená, že je len na úvahu súdu, či v prípade vzniku určitej zákonom vymedzenej prekážky konania, toto preruší, alebo bude v konaní ďalej pokračovať. Je potrebné uviesť aj to, že v predmetnej veci nebolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté preskúvané rozhodnutie, v ktorom prípade by bol súd povinný prerušiť konanie postupom podľa § 250i ods. 4 O.s.p. Bolo teda výlučne na zvážení krajského súdu, či otázku určenia vlastníckeho práva riešenú v dovolacom konaní sp.zn. 2MCdo/2/2014, považuje za tak významnú pri prieskume napadnutého rozhodnutia, že by odôvodňovala prerušenie konania. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva aj to, že rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania by malo predstavovať skôr výnimku ako pravidlo. Hospodárnosť konania sa posudzuje nielen z finančného, ale i časového hľadiska, preto by v danom prípade nebolo v súlade s princípom procesnej hospodárnosti, keby súd konanie prerušil. Hoci odôvodnenie uznesenia krajského súdu je stručné, je z neho dostatočne zrejmé a jasné, prečo nevidel dôvod pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., a preto odvolací súd v tomto štádiu konania jeho záver rešpektoval. Takýto postup nevybočuje z medzí uváženia daných ustanovením § 109 ods. 2 O.s.p.

13. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.